

Rursum anno consequenti frequens procerum conventus Aquisgrani mense Februario indictus, quo triplici exercitu in Pannioniam adversus Lindewitum eundum decernitur ; eò omnis vis Imperij contracta: nec alio exitu gestum bellum, quām vastatione agrorum. Ac ne quid in Frisia turbaretur, Imperator Noviomagum dgressus est ad conventum procerum, in quo divisionem Regni inter Lotharium, Pipinum, & Ludovicum filios à se factam comprobare voluit, tanquam ex specula præviderit tempestatem filiorum æmulatione imminentem. Inde Aquisgranum reversus inter sacra Ecclesiæ negotia præclero liberalitatis diplomate consuluit religiosis è D. Benedicti familia viris per Westphaliæ laborantibus : seu illi partim à Gerfrido Monasteriensium Episcopo ex Werthinensi cœnobio Religiosis expetiti in hanc vineam : seu partim à Mindensi Episcopo ad Visurgim in Visbeke ex congregatiōne Solingani saltus cœptâ evocati (jam enim ante Monachi, ob penuriam in tres partes divisi erant, alibi meliorem locum quæsiti) tabulas certè hoc anno consignatas reperio.

In nomine Domini Dei et Salvatoris nostri Iesu Christi. HLudovicus divina ordinante providentia Imperator Augustus. Si Sacerdotum et servorum Dei petitiones, quas pro suis necessitatibus innotuerint, ad effectum perducimus, non solum imperiale exercitum mansuetudinem, verum etiam ad beatæ retributionis mercedem talia nobis facta profutura confidimus. Quapropter notum sit omnium fidelium nostrorum solertia, præsentium et futurorum, quia vir Venerabilis Castus Abba Ecclesie, quæ vocatur Fiscbechi, cum subjeclis Ecclesiis in eodem pago Leriga, et cum decima de silva Ammeri et Ponteburg, et ceteris Ecclesiis in Hesiga et Fenkiga, excepta una Ecclesia in Saxlinga, quam concessimus ad parochiam sancti Pauli reverti, ad locum, qui vocatur Mligrerna ford, ubi Gerfridus Episcopus præesse videtur, veniens ad nos, petiit celsitudinem, ut ipsum sanctum locum pro mercedis nostra augmento sub nostra defensione et emunitatis tutione reciperemus. Cuius petitioni pro divino amore adsensimus, et ita in omnibus, quia justè et rationabiliter petiit, per hanc nostram auctoritatem confirmare studuimus. Præcipientes ergo jubemus, ut nullus judex publicus, neque quislibet ex judicaria potestate, seu aliquis ex fidelibus sanctæ Dei Ecclesie, ac nostris, in Ecclesiis, aut loca, vel agros, seu reliquias possessiones, quas moderno tempore justè et rationabiliter possidere videtur, in quibuslibet pagis et territoriis sitas, vel quidquid etiam deinceps propter divinum amorem conlatum fuerit, ad causas audiendas, velfreda exigenda, aut mansiones et paratas faciendas, aut homines ipsius Ecclesiæ tam ingenuos quām et servos injustè disstringendos, aut ulla redibitiones, vel illicitas occasiones requirendas ullounquam tempore ingredi audeat, velexactare præsumat; quicquid autem de rebus præfatæ Ecclesie fiscus sperare poterat, totum nos pro divino amore concedimus, ut perennibus temporibus in almonia pauperum, et stipendia servorum Dei ibidem Deo famulantium proficiat